Baranyi Ferenc

Egyszerű szavak anyámhoz

Anyám, mikor templomba hívsz vasárnap
s én nem megyek s arcodra csöpp ború száll:
csak annyit érts, hogy nem megyek veled – most.
S ne értsd meg azt, hogy nem megyek veled – már.

És ments magadban: „Fáradt tán szegényke.
Sokat lumpolt az éjjel. Fiatal.
Vagy sok a munka, tanulnia kell tán.
Hát maradjon, ha maradni akar."

Bizony, így lesz ez már minden vasárnap,
de mentegess csak, neked kell a mentség,
könnyebb a fiad korhelynek ítélni,
mint elismerni pogánynak a lelkét.

Tudom, te a templom tornyára nézel,
én feljebb látok, fel a Holdra, Marsra,
ez így törvény, de hogyha magyaráznám,
nem értenéd, csak bánkódnál miatta.

Anyám, becsaplak rég a hallgatással,
hazug a szám, mert nincs egy szava, érve,
de vétkemért békéd a büntetésem.
S ha volna isten, megáldana érte.

(1960)